

Naši kraji in ljudje

Proslava Jenkove stoletnice

Poročilo o proslavi 100letnice rojstva skladatelja Davorina Jenka v ponedeljskem »Jutru« spopolnujemo s slikama odkritja spominskega stebra pred hišo v Ljubljani v Kolodvorski ulici števil. 11, v kateri je zaslužni skladatelj umrl 25. novembra 1914. Zgoraj vidimo prizor ob odkritju stebra. Otroški zbor Glasbene Matice je pri tej priložnosti vodil vodstvo prof. Šonca zapel Jenkovo »Tiho lunco«. Ob strani je spominski steber sam, s katerim je sedaj na viden in lep način označena hiša skladateljeve smrti.

Naši pevci v Pragi

Tudi v Pragi je dosegel Slovenski vokalni kvintet velike uspehe

Praga, 7. novembra.

V prijaznem Turnovu, ki ne dosega še 10.000 prebivalcev, so nam danes dopoldne razkazovali njegove zanimivosti. Ogledali smo si državno strokovno založbo za brušenje drugega kamena, edino te vrste v državi. V lepem poslopju je poleg učilnic zbirka krasnih izdelkov. V spodnjih prostorih pa so delavnice, kjer so nam profesorji šole na primerih pokazali veliko umetnost brušenja drugega kamena, katerega je polna okolica Turnova, zlasti mnogo pa ga ima gora Kozakov. Peljali so nas tudi v muzej, ki je silno bogat na izkopanih grobiščih starih Slovanov, poleg mineraloških, etnoloških in folklornih zbirk ter galerije slik. Vodil nas je po muzeju, ki se šele urejuje, pan Cerin, ki je s svojimi 65 leti s ponosom zatrjeval, da je bil njegov stari oče — Slovenec, in da mu je žal, ker sam ne obvlada več slovenskega jezika. Mnogrede nam povem pri tej priložnosti, da se sedaj nismo privadili češčini, ker najdemo v vsakem mestu nekakega Slovenca, ali pa vsaj človeka, ki obvlada srbohrvaščino.

Iz Prage nam je prišel nesprotni redaktor »Narodnih listov« g. J. K. Strakaty kot poslanec Češkoslovaško-jugoslovske lige v Pragi. Tudi ta ljubezni gospod obvlada slovenščino. Prinesel nam je že prve kritike čeških listov iz Brna: »Lidove novine« od 6. novembra pišejo o našem nastopu: »Slov. vok. kvintet je imel zelo prisen in po pravi zaslužen uspeh. Glasovna kvaliteta članov kvinteta je krasna, morda ne popolnoma istovrstna, ki pa se pri petju spajajo v enotno celoto, ki je javlja v znameniti infonacijski čistoti, pazljivo izdelani tehniki, v plastični deklamaciji in barvitosti, nad vse pa v priskrbi neposrednosti in živstveni oživljenosti predstavanja. Na programu sicer ni bilo z malo izjemo tipičnih komornih del zborovskih temveč se je zadovoljilo z bežno slovensko zborovsko literaturo, pripravljeno le v nekaterih primerih za komorno sestavo. V izbiri programa je preobvladal starejši duh, naravno melodični, vobče neproblematične zborovske literature, za katere poznejše faze je bilo tako važno delovanje češkega glasbenega emigranta A. Foersterja. Izdatni del sporeda je zavzemala lepa, zelo hvalni ljudska pesem. Poleg svojih v resnici zanimivih vrednosti stvarnega značaja je prispeval koncert gotovo tudi v izdatni meri k srčnemu povdaru kulturne skupnosti.«

Z motornim vlakom smo se popoldne odpeljali v Prago. G. Strakaty nam je razkazoval kraje, po katerih je brzel in nas precej premetaval motorni vlak, mi pa smo le kar bolj molčali, ker smo se le predobro zavedali, kolikšnega pomena je za nas večerni koncert. Tudi Praga nas je lepo sprejela. V čakalnici I. razreda nas je pozdravil honorarni generalni konzul g. Roko Bradanova z večerni odhodom — med drugimi tudi gen. konzul dr. Beneš — v imenu C. J. Lige od občine pa prof. Navratil. Kvintet je na pozdrave odgovoril s pesmijo:

Zdravo, zdravo, zdravo!
To bratski je glas, svečani ta čas,
ko si v desnice segamo.
Svoboda in sloga združji, spajaj nas!
Zdravo, zdravo, zdravo!

Pri sprejemu je bilo navzočih tudi mnogo naših dijakov, z ravnateljem Aleksandrovo kolegijo g. dr. Pretnerjem, več članov pevkega zbora »Smetana« in osebje poslaništva. V avtomobilih smo oddrseli

Končana stavka

Škofja Loka, 11. novembra. Delavstvo v tovarni »Šešir« se je včeraj dopoldne ob 9. sestalo in zaključilo sestanek. Bil je bil konec stavke, ki je trajala že peti teden ter v marsičem škodovala tovarni, delavstvu in tudi vsemu gospodarstvu Škofje Loke. Davi so se delavci in delavke spet vrnili na delo in v prostorih tovarne »Šešir« je zavladalo običajno vrvenje. Delavstvo je pokazalo za sporazum vse razumevanje ter na vsej strani obvarovalo moralno moč svoje organizacije. Kakor znano, so se pogajali zaradi treh točk V prvi točki, da se proti delavstvu ne bo izvajalo nobenih konsekvenc, in v drugi, da se izvede kategorizacija v smislu delavskih težnj, je bilo ugodno, pač pa se ni ugodilo tretji točki po izenačenju plač glede na važnost dela in bodo zaradi tega prejemi delavstva ostali isti.

Sporazum je bil v vsej javnosti sprejet z velikim zadovoljstvom. Dolgotrajna stavka je povzročila resne skrbi, sedaj pa se je 160 delavcev in delavk v tovarni spet posvetilo normalnemu obratovanju.

KINO UNION — Tel. 22-21 — Razprodaja vstopnic od 11—12.30 in od 15. ure dalje. Danes ob 16., 19.15, 21.15. — Čudovito, nepozabno, nenadkrljivo, toda zadnjič TAKO JE KONČALA LJUBEZEN. — Paula Weesly, Gustav Gründgens, Willy Forst. — Jutri: Igra z ognjem: Paul Hörbiger, Trude Marlen.

Seja celjskega mestnega sveta

Celje, 9. novembra.

V petek zvečer je imel celjski mestni svet redno sejo. Zupan je zapregel novo imenovanega mestnega svetnika g. Rischnerja, nato pa sporočil, da je železniški uradnik g. Andrej Koželj zaradi prenesitve v Ljubljano odložil članstvo mestnega sveta. Na osebno intervencijo je g. ban obljubil mestni občini banovinsko podporo za pomožno akcijo. Banovinska in državna podpora za pomožno akcijo naj bi znašali vsaj 500.000 Din. Pri komisijemskem ogledu na Hribu sv. Jožefa je bilo sklenjeno, da izvrši občina tam vodovod in kanalizacijo. Potrebna so tudi popravila ceste, stopnic in ograje ter preureditev Kalvarije. Tehnični oddelek bo 10. decembra oskrbel za to načrte in proračun. Stroški za otvoritev Oblakove ulice bi znašali 65.000 Din. Ker je zdaj na razpolago samo 10.000 Din, bo občina najprej uredila pešpot, drugo leto pa ulico. Odboru za odkritje spomenika bivšim slovenskim vojakom v Judenburgu je mestni svet naklonil 500 Din. Poseben odbor bo do 1. decembra ponovno ocenil nepremičnine mestne občine. Občina namerava zgraditi delavski azil in bo prosila borzo dela v Ljubljani za posojilo 1.200.000 Din proti 25 letni amortizaciji. Stavbišče bo dala občina brezplačno na razpolago. Gradnja azila bi se začela pomlad, strankam v mestnih hišah, ki plačujejo mesečno nad 200 Din,

Pri k maščobi nagnjenim

učinkovito podraži stalna uporaba naravnega

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice — delovanja črevesja.

se znižja najemnina za 5 odstotkov, strankam, ki plačujejo manj kakor 200 Din, pa za 10 odstotkov. Občina bo pozvala vse hišne posestnike, da bi sledili njenemu zgledu. Občina bo prispevala k stroškom za proslavo rojstnega dne Nj. Vel. kralja Petra II. 1000 Din. Vsi stroški znašajo 2485 Din. Utemeljeni predlog g. Roša, naj prevzame

Gradnja vodovoda na Hribu sv. Jožefa bo letos izvedena v okviru proračunskega kritja. Ostalo delo pa bo izvršeno prihodnje leto. Stroški bodo znašali okrog 150.000 Din, na razpolago pa je 76.000 Din. Prebivalci na Hribu sv. Jožefa bodo plačevali za kuhični meter vode 1 Din več kakor prebivalci v bivši okolici občini, ki plačujejo 1 Din več kakor mestjani. Finančno ministrstvo je odobrilo občini najeti posojila pri Celjski mestni hranilnici za nakup bivežne Rebekevega posestva.

Mestni svet je zaradi zaposelitve brezposelnih doletel naslednja javna dela: regulacija Ložnice od izliva v Savinjo do Joštovega mlina v Medlogu, nadaljevanje regulacije Sušnice od Oslončnega do občinske meje, regulacija Koprivnice na Dobrovi in v Lokrovcu, razširjenje ceste na Starem gradu in preureditev ceste, gradnja vodovoda in kanalizacije na Hribu sv. Jožefa. Vprašanje pa je, ali bo imela občina dovolj denarnih sredstev za ta dela. Iz državnega sklada za javna dela bodo zgradili v Celju samo most čez Ložnico na državni cesti.

Mestni vodovod je pri Vitanju in na progi do Vojnika potreben raznih popravil. Mesto Celje porabi dnevno okrog 1400 kubičnih metrov vode iz vodovoda, na progi od Vitanja do Vojnika pa izteka iz pokvarjenih cevi dnevno okrog 400 kubičnih metrov vode.

Med potjo iz ječe je vlomil v cerkev

Litija, 11. novembra.

V soboto je v naši cerkvi sv. Nikolaja vlomil neki potnik v cerkev in nabiralniki. Mladenič je prišel v cerkev, ko ni bilo nikogar v njej. Opazil pa ga je cerkovnik g. Kajtna. Ker je bil neznanec ves strgan in se je sumljivo obnašal, je vzel svojemu vajencu Vinu Kastelcu, naj se neopazno splazi v cerkev in naj popazi na neznanca. Kastelle je prišel v cerkev prav v trenutku, ko je tacej že z močnim železjem trgaj puščico z zidu. Kastelle je takoj poklical cerkovnika in oba sta se postavila v ločeni posrednici. Tujec pa je planil iz cerkve in zbežal po mostu proti Gradu. Zasedovalca sta hitela za njim. Ko je begun skušal utiti čez železniški tir proti bošči v Gradu ga je zadržal službojoči železničar. Kratek zatem so dospeli otrožniki in ga aretirali.

Zlikovec je doma iz Stare Loke na Goranjskem. Piše se Ravnihar Ernest. Za seboj ima kaj pisane življenje. Še nedavno je bil gost sodnih zaporov v Petrinji v savski banovini, kjer je zaradi tatvine sedel pol leta. Izpustili so ga 3. t. m. Mladenič se je moral zaradi pomanjkanja denarja napotiti domov, kakor je izpovedal. V Litiji, kjer je ogledoval Bečovo trgovino s čevlji, si je zaželel novih čevljev. Brž se je odločil, da si poišče denar v litijski cerkvi. S pomočjo železja, ki ga je imel s seboj, je izkušal odtrgati nabiralo puščice, a so ga zasužili.

Vlom pa bi mu nič ne koristil, ker je bilo v puščici le 75 par. Mladega pokvarjenca so oddali v litijske sodne zapore. Oblasba bo do poizvedela, ali ni Ravnihar med potjo od Petrinje proti Litiji že kje drugje zagrešil kakšnega delikta.

Po strašni smrti mladega cigana

Škofja Loka, 11. novembra

Včeraj ob 16. so v Škofji Loki položili v grob 27-letnega cigana Lenarta Rajnharda, ki je umrl pod udarci mestnega stražnika. V pogrebnem sprevodu se je uvrstilo toliko ljudi, kotlikor jih že dolgo ni bilo videti pri takih priložnostih v Škofji Loki. Prihitele so ljudje tudi iz okolških vasi in iz obeh dolin in je bil pogreb pač najzgovornejši dokaz, da je v našem ljudstvu globoko ukoreninjen čut pravičnosti in poštenosti. Pogrebne molitve je opravil mestni kapelan g. Demšar, za križem pa so stopali cigani, ki so prispevali iz vseh krajev dravske banovine ter svirali preteselje žalostinke na gosli, kitarah in tamburicah. Pred šolo in na pokopališču pa so nesrečnemu mladencu zapeli žalostinke škofjeljski pevci.

Uvedena je najstrožja preiskava. Stražnika, ki ga obsoja vsa javnost, so nameravali odvesti v zapore okrognega sodišča že z vlakom ob 15., pa so to opustili, da

NE DOVOLITE, da bi Vam do 48% dragega goriva ušlo skozi okno! Zahtevajte naše brezplačne prospekte

Jug. pat. pusteno-kovinsko brtvilo za okna in vrata

A. Hrlić, Zagreb, Gajeva 20
Zrnc Franjo — Ljubljana
KOPITARJEVA ULICA 1.

ne bi ljudstvo dalo nepostavnega duška svojemu ogorčenju. Dva orožnika sta ga udklenjena po ovinku preko Pušala in Suhe odvedla na kolodvor k šestemu vaku. Obdukcijo trupla nesrečnega mladenci, da so izvršili že v soboto na loškem pokopališču. Kakor smo že poročali, je bil Lenart na sruu bolan, katastrofo pa so izzvali množestveni okrutni udarci. Ugotovilo se je tudi, da na glavi ni bil poško. dovan in da mu hrbtnica ni bila zlomljena, na, kakor so nekateri domnevali.

Na pokopališču v Judenburgu

Spominske svečanosti v Judenburgu, o katerih je že poročalo ponedeljsko »Jutro«, so bile prisrčen izraz dobrega slovesa. ki so si ga bili pridobili slovenski vojaki v starem Judenburgu. Prijateljsko in iskreno so bili obnovljeni spomini na leta skupnega vojaškega življenja in trpljenja. Spominska kapelica ima v ozadju lepo sliko umirajočega vojaka na bojišču. Slika je delo judenburškega umetnika Thome. Pod sliko je podstavek, ki ima spredaj vklesana imena umrlih vojakov. Da bi se še posebej

poudarila vzajemnost nekdanjih vojniš žitev, so bili položeni na grob tudi veni avstrijskih vojaških deputacij, tako od 27. pešpolka, nekdanjega 9. lovskega bataljona in 3. strelskega polka. Cvetje so položili na vojaške grobove tudi predstavniki vojnih invalidov in šolske mladine. Kapelico je zgradila trdka Felicetti.

Okrog kapele stojijo večinoma nedeženi slova iz Jugoslavije, velika množica domaćinov pa je skrita v ozadju.

Za zvezo borcev in prostovoljcev Tri konceptije, ena resolucija — Izredni občni zbori bodo odločili

Ljubljana, 11. novembra.

Ponedeljsko »Jutro« je že poročalo o trboveljski konferenci naših borcev, legonarjev in dobrovoljcev, katere uspeh sicer ni izpolnil vseh pričakovanj, ki so jih prireditelji stavili vanjo, a je vendar dobrodu razčistila pojme in hkratu pokazala, katere ovire bo še treba premagati, da pride do enotne, uspešnega dela epsozne zveze borcev in dobrovoljcev. Resolucija, ki je bila po dolgotrajni, vsestranski debati naposled soglasno sprejeta, usotavlja samo pripravljenost Zdrženja vojnih dobrovoljcev za osvobodjenje evernih krajev iz Zagreba, Zveze Maistrovih borcev iz Maribora in Legije koroških borcev iz Trbovelj in Ljubljane, da stvorijo Zdrženje vojnih dobrovoljcev—borcev za osvobodjenje evernih krajev Jugoslavije s sedežem v Zagrebu, že obstoječa zagrebška organizacija pa naj izpremeni svoja pravila tako, da odreja delo v sekcijah.

Do konca tega leta bodo morale vse tri organizacije sklicati izredne občne zbori, na katerih bo članstvo izpregovorilo zadnjo besedo o tem, kako naj se združitev izvede. Iz posameznih referatov in iz debate na konferenci je bilo razvidno, da obstoje v splošnem tri konceptije, kako naj borci in dobrovoljci dobe svojo skupno organizacijo. Najkrepkeje so znali zagovarjati svojo tezo pač predstavniki zagrebškega združenja, ki je najmlajša med vsemi, saj deluje komaj nekaj tednov. Odločitev, da dobi Zagreb sedež nove zveze, je bila izven debate, delegacija tamošnjega združenja pa je obenem z vso silo vtrajala na predlogu naj se trboveljska in mariborska zveza razpustita, naši koroški legionarji in Maistrovi borci naj korparativno prestopijo k njihovem združenju. Ta zamisel je med zastopniki obeh slovenskih organizacij naletela na precejšen odpor. Saj šteje Zveza Maistrovih borcev nad 800 članov, njeno gibanje pa je vzdrževano v tolikšnem razmahu, da bo ta številka po vsej priliki v kratkem zrastle na 1.000. Prav uspešno delovanje razvija zadnji čas tudi Legija koroških borcev, ki je vkljub temu, da posluje njen glavni odbor v Trbovelji, torej daleč od naših nacionalnih, kulturnih in političnih središč, organiziral doslej že 31 poverjeništev po najrazličnejših krajih dravske banovine, nekaj članov pa si je pridobil celo v oddaljenih krajih države (v Kastvu, v Sadrževu, v Beogradu in drugod). Razumljivo

vo je torej, da so predstavniki teh dveh organizacij poudarjali, da na konferenci ne sme biti govora o likvidaciji dosežanih edinic, temveč gre samo za to, da se povežejo v skupno zvezo, ki bo lahko delu garantirala čim večji uspeh.

Mimo predloga, ki je bil na koncu sprejet v resolucijo, da se mariborska in trbo-

KINO SLOGA

Ljubljanski Dvor Telef. 2730

Danes nepreklicno zadnjikrat ob 16., 19.15 in 21.15

OSREČI ME!

Opereta in revija z najboljšimi igralci Jutri!

CONRAD VEIDT

in monumentalnem vefilmu

AHASVER ali VEČNI ŽID

veljeka organizacija pridružitka zagrebški tako, da bosta tvorili vsaka svojo sekcijo v nji, so se nekateri govorniki odločno zavzemali za predlog, naj vse tri organizacije ostanejo, kakor so delovale doslej, obenem pa naj se kot enakovredne združijo v zvezi, ki bo imela svoj sedež v Zagrebu. Ta zveza naj bi bila samo prehodna značaja in njena naloga bi bila, da stori vse potrebno za združitve v Zvezo jugoslovenskih vojnih dobrovoljcev v Beogradu. Ta zveza, ki bi na ta način reprezentirala izbrano elito vseh, ki so žrtvovali svojo mladost in svoje najboljšje za osvoboditev Jugoslavije v vojni in ob prviratu, bi imela pač dovolj avtoritete, da v javnosti in pred svetom našim borcem in dobrovoljcem tudi izvojuje pravice, ki jim po njihovih zaslugah gre. Ker Zveza jugoslovenskih vojnih dobrovoljcev sama z vsemi simpatijami spremlja ta pokret, ne more biti dvoma, da bo akcija prej ali slej vodila do končnega uspeha. Izrednim občnim zborom prizadetih organizacij je zdaj naloženo, da poiščejo najboljšo in najbolj pravično platformo, s katere bo mogoče lepo zamisel voditi v nresničenju.

Pol stoletja že deluje CMD, darujmo še za pol stoletja!

Potujoči turnir

Napeta borba dveh tekmecev, za šahovski prestol v bodočnosti

Skoro po vseh holandskih mestih so ta čas razstavljene ogromne šahovnice, na katerih predstavljajo posebni funkcionarji figure tako, kakor jih vlečeta oba šahovska matadorja. Stotine gledalcev sedijo in stojijo pred temi stenskimi šahovnicami in nato čakajo, da se oglasi telefon, ki sporoča naslednjo potezo. Daleč v noč sledijo tisoči dramatičnemu, spremenljivemu boju, do čim sedita Aljehin in Euwe na pravem bojišču ločena od publike, kakor v stekleni sobi.

To je turnir, potuje od mesta do mesta. Večino partij sta nasprotnika odigrala doslej v Amsterdamu, borila pa sta se tudi v Haagu, Rotterdamu, Utrechtu, Deijlu, Goudi in Groningenu. Povsod v največjih in najrazkošnejših dvoranah, a vedno ločena od tisočev gledalcev. V starem vseučiliškem mestu Utrechtu se je znanost poklonila šahovski umetnosti, v Deijlu se je pričel boj ob zanimivih ceremonijah stare študentske korporacije. Najzanimivejša je bila nemara partija v dekliskem liceju, kjer deluje dr. Euwe kot profesor. Sto mladih, zalih deklet je stalo razburjeno v veliki dvorani in gledalo v sosedni prostor, kjer se je gospod profesor kosal s kraljem šahovske igre za visoki naslov.

Partije trajajo večinoma po dva dneva, to je, če se začeta partija ne konča v petih urah — pri čemer je moral vsak tekmelec

v tem času napraviti 40 potez — potem se borba prekine. Igralec, ki ima potezo, odda to potezo v pisemski ovoj, ki ga voditelj toja zapečati in odpre šele naslednji večer pred nadaljevanjem igre. Kadar se partija konča, sedata borca ponovno k šahovski deski in analizirata to partijo v sodelovanju z drugimi navzočimi velikimi mojstri. Le prečesto morata ugotoviti, da sta zamudila tako na tej kakor na drugi strani možnosti za zmago, ki so se ponujale same od sebe. Marsikdaj mora premagane ugotoviti, da bi partijo moral prav za prav dobiti. Dobro oko inata za takšne zamujene možnosti posebno upokojeni stari šahovski kralj dr. Lasker in po vsej priliki bodoči kralj Flohr.

Velike napake delata oba mojstra, toda posebno čudna je stvar z dr. Aljehinom. Začel je tako, da je bilo videti, da bo svojega nasprotnika kar pogazil, še mnogo bolj temeljito nego so pričakovali. Vsi smo videli sicer že dolgo prej, da Aljehin ni v najboljši formi. Na zadnjih turnirjih je popuščal, Toda ta njegova slaba forma se je pokazala v pravi luči in v podobi prave depresije šele čez nekoliko partij, ko je bi-

lo že gotovo, da ima mojster veliko zmago z veliko razliko napram nasprotniku že v rokah. Mahoma je začel izgrubljati partijo za partijo ali pa vsaj ni dosegel kaj boljšega nego remis, mahoma so bile šanse za oba borca zopet izenačene in šele pri zadnji partiji, ko so nekateri že napovedovali, da jo bo spel izgubil, je dosegel točko več.

Kako bo dalje, ni znano. Videti je, da hoče zbrati še enkrat vse sile, in čas bi seveda že bil, saj se turnir že odločno nagiba proti koncu. Zdi se, da bo tudi svojo taktiko spremenil. Njegova taktika je bila namreč doslej ta, da je nalašč zanemarjal teoretična pravila in skušal presenetiti nasprotnika z novimi potezami, celo takšnimi, ki vodijo po teoriji v izgubo partije. In s to taktiko je Euweja sploščal res zmedel, da je partije izgubljal ta, namestu Aljehina, potem pa se je Holanec znašel in mu ni šel več na lim. Nato so prišli Aljehinovi porazi. Neki velikan v kraljestvu Kajsije, boginje šaha, je dejal ob tej priliki: »Tudi svetovni mojster ne sme poskušati, da bi prekenil večne zakone šahovske umetnosti.« Videti je bilo, da ima prav.

Tragedija letalca Kingsforda Smitha

Treščil je v morje nad Bengalskim zalivom

Na svojem poletu čez Bengalski je konec minulega tedna izginil svetovno-znani letalec Kingsford Smith, eden izmed rekorderjev med sodobnimi kralji višav. Še v petek zvečer se je pripeljal v Alahabad, kjer se je ustavil samo eno uro, potem pa nadaljeval polet proti Singapuru. Nad Bengalskim zalivom je nastal ravno ob času, ko se je Smith vozil tam čez, močan vihar. Letalec Melrose, ki je ob istem času tudi bil nad morjem pripoveduje, da je ob uri, ko bi moral Smith leteti v bližini njegove proge videl, kako so švigali plameni iz nekega letala, ki je treščilo v valove.

Pomorske oblasti so po Melrosejevem obvestilu takoj skušale dobiti radiotelegrafsko zvezo s Smithom, toda na klice se ni nihče odzval. Radijska postaja v Singapuru je nepretrgoma telegrafirala na vse strani, da bi dobila poročilo o Smithu, žal, brez uspeha. Melrose je celo prekinil svoj polet proti Avstraliji in je začel tudi sam iskati Smitha. Niti on, niti letala, ki so se dvignila k iskanju po nalogu Royal Air Force v Taipingu, ne morejo poročati kaj pozitivnega. Zato sumijo, da je Kingsford Smith padel v morje ali pa da se je njegovo letalo zrušilo v bližini Viktorija Pointa severno od Penanga.

Nietzschejeva sestra umrla

V petek zvečer je umrla v Weimarju Elizabeta Förster-Nietzsche, sestra pisatelja filozofskega brevirja »Tako je dejal Zarathustra«. Bila je oskrbnica Nietzschejevega arhiva v Weimarju. Dve leti mlajša od svojega brata, je dosegla starost 90 let.

Zadnji abesinski veteran

V Bergamu je umrl 62-letni Giuseppe Rocchi, zadnji Italijan, ki se je 1. 1896. udeležil bitke v Dogaliju na abesinskem ozemlju. Mož se je bojeval med vojaki podpolkovnika Cristoforusa, ki je bil obkoljen od Abesincev, katere je vodil ras Aulca. Ko so Abesinci uničili četo, se je Rocchi skrčil pod mrljico. Pozneje je pobegnil s bojišča. V vojaški bolnišnici v Napoli so ga pozneje odlikovali s srebrno kotajno in mu tudi izročili dar kralja Humberta.

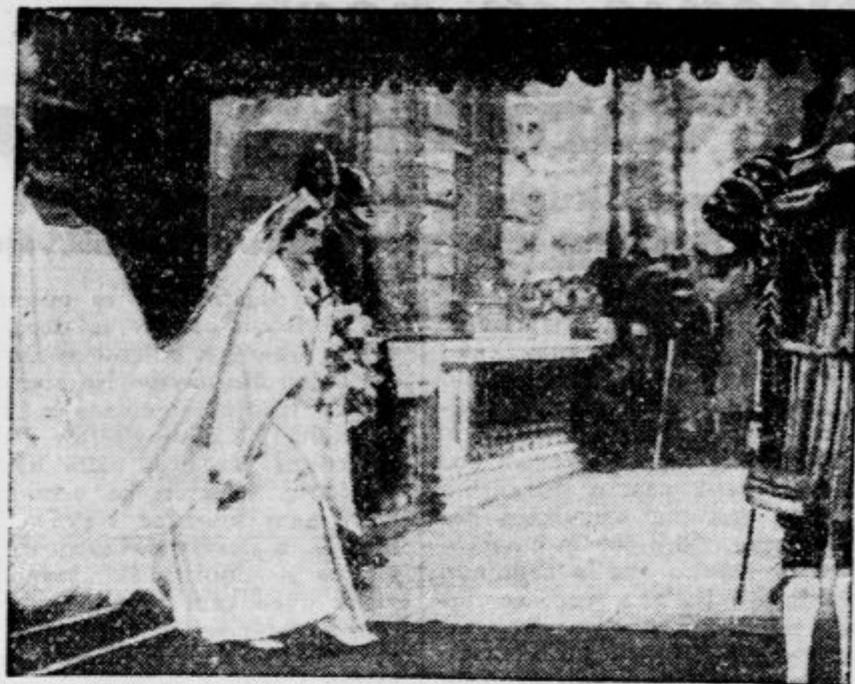
Kingsford Smith, ki ga je na tej vožnji spremljal angleški pilot Pethybridge, je hotel doseči nov rekord na vožnji v Avstralijo. Starala sta v sredo v Lympneju pri Londonu, pristaneč v Alahabadu je bil popolnoma normalen. Šele v Singapuru so pograbil letalca, ko se ni letalo javilo ob dogovorjenem času.

Smith je letel iz Londona v Avstralijo z letalom ameriškega tipa. Ker so postala ameriška letala v zadnjem času ponovno žrtve sabotažnih činov, se govori, da je tudi tragičen konec Smithovega poleta v Avstralijo zakrivilo najbrže sabotažno dejanje.

Kingsford Smith in njegov spremljevalec Pethybridge

Poroka Gloucesterskega vojvode

Nevesta tretjega sina angleškega kralja in kraljice, lady Scottova na poti v Buckinghamsko palačo

Mrtve oči so oživele

Dve nenavadno uspeli operaciji v Londonu

V neki londonski bolnišnici so izvršili te dni dve senzacionalni operaciji na slepih očeh. V prvem primeru je šlo za 29-letnega moža, ki je bil slep od rojstva, a je vse eno študiral in napravil doktorat. Operacija je uspela tako dobro, da sedaj vidi. Seveda mu delajo vidni pojavi vsakdanjega življenja, ki jih ni bil nikoli va-

jen, sedaj še velike preglednice, posebne barvam se ni privadil. A to je vprašanje časa.

Nekoliko dni pozneje so operirali delavca, ki je izgubil vid pred mnogimi leti in ki so o njem medicinske kapacitete javile, da ne bo nikoli spregledal. Tudi ta operacija je popolnoma uspela.

Kralj iskalcev zlata umrl kot berač

Žalostna usoda Johna Svanssona

V neki hiralnici v Los Angelesu je umrl 65-letni John Swanson, mož, ki so ga nekoč imenovali »kralj iskalcev zlata«.

V devetdesetih letih prejšnjega stoletja je Swanson odšel na Aljasko in Klondyke, da poskuša svojo srečo. Sreča mu je bila mila, odkril je zlat rudnik, ki mu je zagotovil pravične dohodke. Na višku svoje moči je imel med 15.000 dolarjev dnevnih dohodkov. Kot težak milijonar se je vrnil v New York, a bogastva mu ni bilo zadosti in je začel spekulirati na borzi.

Sprva je imel srečo. Njegovo ime je raslo v nedogled, dokler mu ni začelo ho-

gubiti skoraj vse, z ostanikom svojega kapitala je odšel v Hollywood, da bi se spravi kot filmski industrijalec spet na vrh. Toda sreča se mu ni hotel več nasmešiti in iz nekdanjega kralja je postal berač, ki je bil navezan na miloščino in javno dobrodelnost. Umrl je končno, kakor rečeno, v hiralnici.

Luna se bo razletela?

Znani angleški astronom sir James Jeans prihaja do zaključka, da se mogoče bližajo katastrofi meseca Luna, ki se nahaja v nepravilnem gibanju proti naši premičnici, utegne zaiti v takozvan »pas nevarnosti«, kjer se bo razletela na kose. Ostanke meseca bi v tem primeru po eolbi astronoma okoli zemlje tvorili kolobarje, kakršne vidimo okrog Saturna. Jeansova napoved je povzročila v angleški javnosti prilično vznemirjenje.

Smrt najimovitejšega Italijana

V Milanu je preminul Carlo Petrini, predsednik Credita Italianu in upravni svetnik mnogih industrijskih podjetij. Pod legel je kapi v starosti 55 let. Pokojnik je veljal za najimovitejšega moža v Italiji. Njegovo premoženje, ki si ga je nabral z lečo kupčijo, cenijo nad milijardo lir.

Hitlerjevi spomini

Hitler je imel ta dni v Monakovem predavanju o revoluciji svojega pokreta 9. novembra 1923. Omenil je med drugim, da je tudi napisal spomine o Karpovem puču. Podrobnosti noče izdati, vse kar se je tedaj zgodilo, pa bodo razkrili njegovi spomini, ko ga ne bo več med živimi.

ANEKDOTA

Zena Marka Twaina je bila zelo ljubosumna, če je videla, da njen mož v družbi opazuje kakšno drugo žensko. Nekoč mu je očitala:

»Čim zagledaš kakšno lepo žensko, pozabiš, da si poročen!«

»Nasprotno, je odgovoril veliki humorist, »prav tedaj moram na to misliti.«

VSAK DAN ENA

»Na hvala bogu, danes pa nisem postal vroči pisma v nabiralnik!«
(© Everybodys weekly)

Kadar vlada mir na bojišču

Na levi: Italijanska stražna četa gasi žejo ob vodi — Na desni: Skupina askarov, ki so zavzeli Ambo Augher, na oddihu

